

zuzendariari

(0034) 943 300 222

OHARRA: Ahalik eta iritzi gehienek izan dezaten tokia, ez da komeni makinazko 15 lerro baino luzeago idaztea gutun hauetan. Idatzi duenaren izena, telefonoa, helbidea eta NAren zenbakia agertu beharko dira. Laburtu behar izanez gero, zuzendaritzak bere esku du horretarako eskubidea. Erdaraz iristen diren gutunak ez dira argitaratuko.

zuzendariari@egunkaria.com

Martin Ugalde kultur parkea 20140 Andoain

Kartzelako literatura. Presoei gutun irekia

Mitxel Sarasketa eta Jon Etxeandia
(presoa ohia)

Literaturaz hitz egin genuen Elorrioren egin zen Gazte Topagunean. Kartzeletan egiten den literaturaz, hain zuzen. Behin baino gehiagotan jardun izan dugu horren inguruan han edo hemen. Badakizue, preso egon denaren gogoia beti kartzelara itzuli eta hortxe ibiltzen baita, kartzelak gu, herri hau, markatzen gaituelako. Eta kontua ez da kartzeletan idazten den literatura genero berezia den. Kontua da, guk, herri honek, 600 lagun baino gehiago zaituzteguna preso, eta askatasunaren aldeko zeuen ahaleginean, idatzi, marraztu, kantatu eta abar ere egiten duzuela, zuen aurretik preso guztiek beti

egin duten bezala. Eta denborak amaierarik ez duen espazio itxi horretan sortzen, bideratzen dituzuen ametsak eta asmatzen dituzuen irudiek berebiziko garrantzia dutela guretzat, herri honentzat. Zuen lanik xumee-nak ere marra ikusezin sakonak argi ditzake. Esan dizuegu, gu, herri hau, oraindik kartzelatik atera ezinik gabiltza, denok batera irten artean behin eta berririo kartzelara itzuli eta irteteko ahaleginean. Zuen ekarpenak bildu eta argitara eman nahi ditugu. Orain eztabaibatzen ari gara, talde bat osatu eta hau guztia modu antolatu batean bideratzeko urratsak ematen. Urtero presoen lanez osatutako bilduma liburu ba... Asmo eta ideiak mahai gainean jarri eta, horretara doa gutun hau, errazago heltzen baita EGUNKARIA sakanaketako bazterretara postaz bidalitako eskuizkribua baino. Adorea eta kementa.

Gotzainen idazkia

Alvaro Marcos Gonzalez (Euskadiko
Gazteriaren Kontseiluko lehendakariordea)

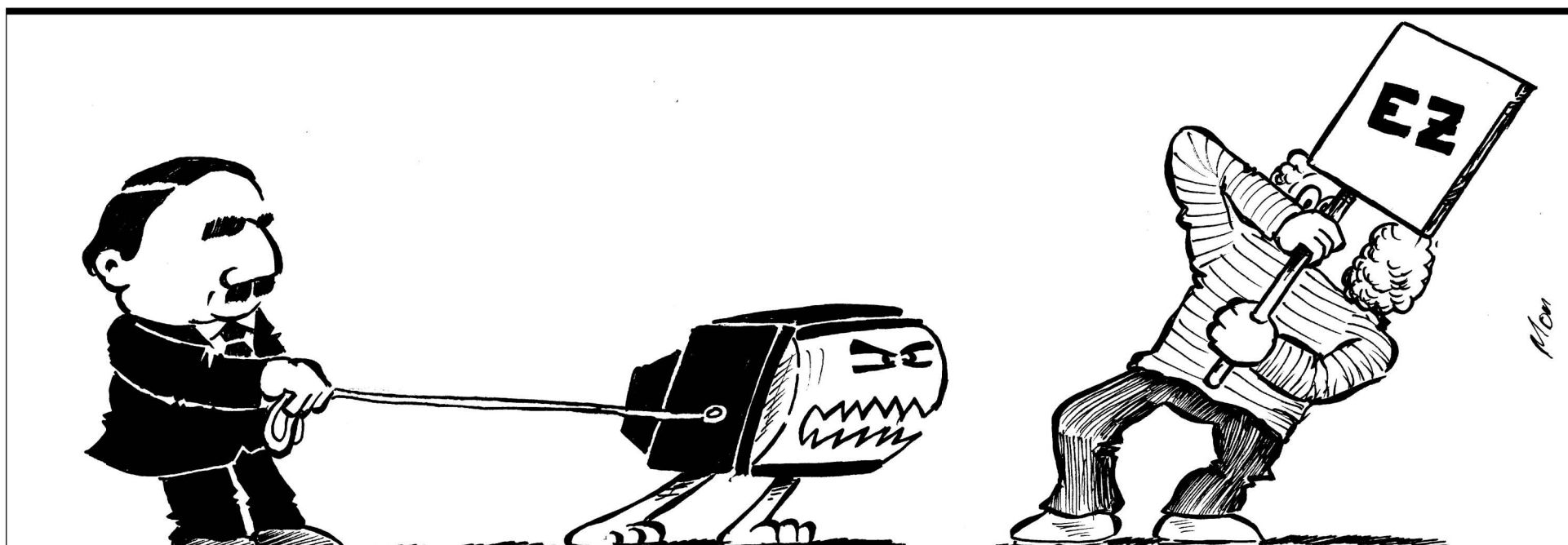
Eta gotzainek hitz egin dute. Kristau anitzen eskakizunari jaramonik eginez, eta herritar askoren nahia entzunez. *Bakea prestatu* izeneko idazkian egungo egoera politikoaren gaineko iritzi zabal eta argi bat eman dute. Ondo emanda, gainera. Atal ezberdinetan banatzen da ikuspegi orokor batetik lantzen den Pastoral. Besteak beste, alderdien arteko inkomunikazioa, elkarrizketaren falta, ETaren desagerpenaren beharra, zinegotzi mehatxatuen egoera eta beraiekiko elkartasuna, tratatu txarren eta torturaren errealitatea, egitasmo komunak, abertzaletasuna... ditugu hizpide.

Hala ere, guk azpimarratuko genukeena

zera da, «Ebanjelioaren askatasunez eta borondate bateratzailaz» egina dagoela. Eta hori nabaritzen da. Idazki osoan, zubiak eraikitzeak asmoa, akordioaren aldeko gria eta sufritzen ari direnen aldeko elkartasun eraginkorra sumatzen da.

Kristau eta euskaldun gisa pozik sentitzen gara halakoak gure nagusien ahotan entzunda. Horregatik, kristaua izan ala ez, herri honen baketze eta normalizazioan interesatua den orori berau lasaian irakurtzeko gonbita egingo genioke. Zuzenean, komunikabideen iritzien gainetik. Iritzi guztiak, orokorrean, zilegi bezain eztabaidagarriak dira, baita Pastoral honetan plazaratzen direnak ere. Hala ere, batzuek honetan esaten denari zenbait komunikabidek nola jipoituko dioten jakin badakigu. Baina, tira, horrelakoa da bizitza. Animo eta zorionak.

montxo

galdeiozu... ?

ENRIQUE VILLARREAL, 'DROGAS'

Barricada taldeko abeslaria

Zuzeneko emanaldietara orain 20 urteko ilusio, gogo eta jarrera berarekin ateratzen al zara?

Xabier Fernandez (Iruñea)

Bai, zuzeneko emanaldiak orain 20 urte bezala bizi ditut, ezin ditut beste modu batera ikusi. Zuzenekoak dira musikari bizia ematen diotenak, eta oraindik urduri jartzen naiz taula gainera atera aurreko minutuetan. Non jo behar dugun jakin, motxila egin, furgonetan sartu, bidaiatu, zuzenean jo... Horregatik gustatzen zait musikari izatea, eta bertatik bizitzeko aukera izanik zorte handia izan dudala konturatzen naiz.

Ekainaren 4tik aurrera **Xabier Usabiaga • Txirrindulari ohia** izango da Galdeiozu ataleko gonbidatua. Bidali zure galderak ordurako.

hirusta

Koldo Almandoz

12 soka

Datorren larunbat gauean jokatuko da Menphis-en *Tyson-Lewis* boxeo borroka. 1.500 dolar lehendabiziko lerroetako eserlekuak. 1.500 dolar, galtzontzilotan dauden bi tipo beltz elkarri ostiak ematen ikusteko. Tyson-en hamaikagarren itzulera. Tyson ez da Muhamed Ali. Muhamed Ali Cassius Clay ez den moduan.

«60ko hamarkadako AEBetako beltz baten-tzat, bi aukera eskaintzen ditu gizarte honek: aulki elektrikoa eta boxeo. Ez da justua, baina nik ez dut oraindik hil nahi», esan zuen behin Cassius Clay-k. Urte gutxira, «niri ezein vietnamdarrek ez dit beltz putasemea hots egin inoiz» erantzun zien Vietnamgo gudan parte hartzeari uko egiteagatik traidore esan zioten guztiei. Cassius Clay gizon basatia zen. Gero izena *Muhamed Ali*-rengatik aldatu eta erlijioa, kausa eta hori guztia etorri zen...

Tyson ere saiatu da Muhamed bihurtzen.

Mao, Malcom eta Che-ren erretratuak tatuatu ditu bere gorputz gihartsuan. Baina ez da posible izan. Tyson basatia bainoago piztiatzarra delako. Eta gizarteak piztiatxarrei eskaintzen dizkien aukerak ezberdinak dira: aulki elektrikoa eta zoologikoa. Gizarteratzeko aukerak eskaini dizkiote. Saiatu omen da. Baina elezaharreko eskorpioiari gertatzen zaion bezalaxe, nahiago du itota hil eztenkada barkatu baino. Piztia basati baina nobleak ditugu gustuko. Eta ustezko noblezia horretaz baliatzen gara, basatia den piztia maskota bihurtzeko. Gehiengoaren parametroetara makurtzeko. Bada, ordea, maskota izateko jaito ez den piztiarik. Zirkua jendez bete bai, baina ikusleen esklabo ez denik. Horregatik maite ditugu Maradona, Goñi, Fisher eta datorren larunbatean, 12 soke inguratuta eta aulki elektrikoari ihesi, galtzontzilotan dagoen beste beltz batekin ostiaka arituko den Tyson-en moduko gladiadoreak.